

İsta

BÜLTEN BULLETIN

INFO-TÜRK AJANSI
INFO-TÜRK AGENCY
AGENTSCHAP INFO-TÜRK
AGENCE INFO TÜRK
INFO-TÜRK AGENTUR

CH.M.WISER PLEIN, 13/2 - 1040 BRUSSEL
TEL: (32-2) 230 34 72 - WETTEL DEPOT 2198
REKENING: INFO-TÜRK - BBL 310-0148714-02

MAANDELIJKSE PERIODIEK
4de Jaar - Juli-Augustus 1980
Nederlands 8-9
Prijs 20 BF
Jaarlijks abonnement
Benelux 200 BF
Buitenland 250 BF

Publikatie van onze artikels
toegelaten met de vermelding
Agentschap Info-Türk

(Uit het dagblad Milliyet)

NAAR EEN PARLEMENTAIR FASCISME

VERVROEGDE VERKIEZINGEN : EEN STAP NAAR PARLEMENTAIR FASCISME.

ANKARA (ITA) - Aangezien de politieke terreur, die de laatste twee maanden alleen al 904 mensenlevens eiste, steeds toeneemt, zijn vervroegde verkiezingen één van de meest-besproken onderwerpen. Eerder al had Iste minister Demirel bekendgemaakt dat zijn partij van plan was vervroegde verkiezingen te houden tussen 15 oktober en 15 december dit jaar. Later stelde de voorzitter van de Islamitische Fundamentalistische "National Salvation Party", Necmeddin Erbakan, voor de vervroegde verkiezingen te houden op 26 oktober 1981.

Naast deze 2 politieke partijen gaf ook de "Nationalist Action Party" van de fascistisch-gezinde kolonel Türkes te kennen dat ze voorstander is van vervroegde verkiezingen.

Aande andere kant drukten de "Republican People's Party" van de sociaal-demokraat Ecevit, en alle progressieven van Turkije, hun afkeuring uit tegen vervroegde verkiezingen.

De verklaring van dit conflict ligt in volgende feiten:

Eerst en vooral lijken vervroegde verkiezingen voor de "Justice Party" een laatste kans om aan de macht te blijven voor een nieuwe legislatieva periode. Want, in tegendeel met wat de regering beweert, is de economie niet veelbelovend. Nog een winter onder het beleid van deze minderheid-regering zal alle kansen op herverkiezing voor de "Justice Party" vernietigen, wanneer de verkiezingen in de lente van 1981 gehouden worden.

Op de 2de plaats heeft het politieke geweld een graad bereikt dat, wan-

POLITIEKE MOORDEN TUSSEN 16/6 EN 15/8/1980		*****		meer geen ver-	
Iste kolom:16/6 - 15/7 ,2de k.:16/7 - 15/8				vroegde verkie-	
				zingen gehouden	
				worden, de moge-	
				lijkheid op een	
				militaire inter-	
				ventie vergroot,	
				en een door de	
				militairen ge-	
				steunde, niet-	
				parlementaire re-	
				gering zou de	
				Demirel-regering	
				kunnen vervangen.	
				In plaats van	
				een militaire	
				interventie kies-	
				een groot aantal	
				vertegenwoordi-	
				gers van het gro-	
				te kapitaal voor	
				een parlementair	
				fascisme.	
				Vervroegde ver-	
				kiezingen hou-	
				den voor Demirel	
				zijn herverkie-	
				zingskansen ver-	
				liest kan uit-	
				draaien op een	
				absolute meer-	
				derheid van de	
				rechtse partij-	
				en.	
TOTAAL VAN DE LAATSTE TWEE MAANDEN		430 + 474 = 904			
9 MAAND DEMIREL-REGERING				2685	
TOTAAL VAN 4 JAAR EN 7 MAAND				4895	

Demirel rekent erop dat bij de vervroegde verkiezingen de rechtse partijen de absolute meerderheid zullen halen, en dit om de volgende redenen :

1. Vooral gedurende de maand vande Ramadan verspilde de Demirel-regering alle deviezen verkregen van nieuwe internationale kredieten en geldtransfers van Turkse arbeiders in het buitenland, om bepaalde goederen op de markt te brengen die verdwenen tijdens de regering van Ecevit. Zo kwam de huidige regering in een voordelige positie, tenminste voor een paar maanden.

2. Door de rechtse terroristen aan te moedigen en te beschermen schepte Demirel een sfeer van vrees en intimidatie bij de bevolking. De "grijze wolven" van de fascistische partij kregen de belangrijkste provincies van Centraal-Anatolië onder hun controle. Zelfs de lokale chefs van deze party verklaren dat wet en orde niet in banen gelcid wordt door staatsdiensten maar door de militanten van hun organisatie. Onder deze omstandigheden zal het in vele provincies voor progressieve kiezers onmogelijk zijn naar het stembureau te gaan. Gebruikmakend van deze sfeer van vrees en intimidatie hoopt Demirel dat de "Justice Party" en zijn bondgenoot de "National Action Party" een absolute meerderheid zullen halen.

Een absolute meerderheid van deze twee rechtse partijen zou de economische en politieke maatregelen, opgelegd door internationale en lokale kapitalistische kringen, kunnen doen aanvaarden:

1. Een herziening van de grondwet in anti-demokratische zin, die de uitbreiding van de macht van de regering voorziet en de autoriteit van de democratische instellingen zoals het grondwetgevend hof en de raad van state beperkt.

2. Rechtstreekse verkiezing van de president van de republiek. Momenteel kan de president niet verkozen worden door het parlement, door de balans tussen de regering en de oppositie. Aangezien de huidige president lid is van de Justice Party verkiest Demirel een blokkage van de presidentiële verkiezingen. Indien vervroegde verkiezingen eindigen met een absolute meerderheid van rechts kan een fascistisch-gezinde politicker voor deze post verkozen worden.

3. Herstelling van de Staats-Veiligheidshoven, die geannuleerd werden door het Grondwetgevend Hof omdat ze niet constitutioneel waren.

4. Een wetsbepaling die de macht en de autoriteit van de Krijgs-wet-Overheid voorziet.

5. Herziening van het militaire Wetboek van Strafrecht, en de wet van de procedures van Strafrecht.

6. Herziening van de Syndicale wetten en collectieve overeenkomsten.

7. Bekrachtiging van het nieuwe Turks-Amerikaans verdedigingsakkoord.

Na dit soort veranderingen zal het onmogelijk zijn te spreken van democratie in Turkije, het zou logisch zijn te spreken van een parlementair fascisme, heersend in de zuidoostelijke flank van de Atlantische Alliantie en de Europese Gemeenschap.

Met de bedoeling het image van democratie hoog te houden zal het Turkse parlement blijven bestaan, maar het zal in feite een schijnparlement zijn, dat zijn bevelen krijgt van internationale en lokale kapitalistische kringen.

Om dit alles is progressief Turkije gekant tegen vervroegde verkiezingen en wil het wachten tot de volgende lente wanneer de actuele minderheids-regering van Demirel zijn prestige totaal zal verloren hebben.

Rechtse terreur aangemoedigd op NAVO-meeting in Ankara

Zelfs voor de installatie van een open fascistisch regime, parlementair of militair, hebben de rechtse terroristen het ritme van de politieke moorden verhoogt, gedurende de laatste twee maanden. Met 904 moorden tussen 16 juni en 15 augustus 1980 stijgt het totaal aantal slachtoffers van de terreur van 9 maand Demirel tot 2685, het totaal aantal van 4 jaar en 7 maand bedraagt nu 4895.

Naast de aanmoediging en de bescherming van de Demirel-regering werden de rechtse terroristen ook aangemoedigd op de ministeriële meeting van de NAVO in Ankara op 25 en 26 juni 1980. Sinds 1960 durfde de NAVO-alliantie geen meeting meer te organiseren in Turkije, wegens de anti-NAVO en anti-VS gezindheid van de progressieven in het land. Na het afkondigen van de Krijgswet, eind '78 wonnen de pro-NAVO en pro-VS kringen invloed in het staats-systeem en begonnen zij extreem-rechtse elementen die op de voornaamste posten van de gewapende strijdkrachten en de politie geplaatst waren, te gebruiken om anti-imperialistische en anti-fascistische elementen te elimineren..

De NAVO-meeting in Ankara was een manifestatie van deze pro-VS escalatie in Turkije.

Het is niet te verwonderen dat slechts een paar dagen later op 5 juli 1980, de militaire troepen op bevel van de krijgswet-overheid, het Congres van de Federatie van Ankara aan de Turkse Arbeiderspartij TIP overvielen, en 588 partij-leden, waaronder de voorzitter Behice Boran en de secretaris-generaal Nihat Sargin, gevangen namen. Zij werden beschuldigd volgende slogans uitgeroepen te hebben: "Turkije Socialistisch!" en "We zullen het fascisme vernietigen".

Parallel aan deze terreur door de staatsdiensten vermoordden fascisten eerst een centrum-linkse parlementair, Köksaloglu. Dit werd gevolgd door een andere mysterieuze moord: de vroegere premier Nihat Erim werd vermoord door niet-geïdentificeerde personen, als schijnbare wraak voor de moord op de republikeinse afgevaardigde. Aangezien Erim één van de executeurs van het repressieve regime tussen '71 en '73 was, werd deze moord aan het publiek voorgesteld als een linkse terroristendaad.

Niettegenstaande buitengewoon strenge veiligheidsmaatregelen die genomen waren voor Erim's begrafenis, schoten fascistische bendes op 22 juli 1980 M. Kemal Türkler, voorzitter van de vakbond van metaalarbeiders, dood toen hij zijn woning verliet in een buitenwijk van İstanbul, en ontsnapten nadien.

In feite werd de moord op M. Türkler, die tevens ex-voorzitter van de confederatie van progressieve syndicaten (DISK) was, gepleegd met de bedoeling de arbeidersklasse in het geweld te betrekken.

Ondertussen kwam het massaal terrorisme ook tot uiting in vele provincies in Centraal-Anatolië. Alleen al in de provincie Corum doodden fascistische terroristen meer dan 40 personen in één maand tijd. Gelijkaardige bloedbaden werden aangericht in de provincies Ordu, Ankara, Urfa, Adana, Gaziantep, Samsun, Bursa, Diyarbakir en Mardin. De voornaamste taktiek van de fascisten om het aantal slachtoffers te vergroten was de leden van de ene religieuze sekte in het harnas te jagen tegen een andere sekte, zoals gebeurde bij de Kahramanmaras-incidenten eind '78.

Andere massale terreur werd ook toegepast door de staatsdiensten in het district van Fatsa aan de Zwarte Zee. Ze overvielen het stadje en arresteerden duizenden mensen, inclusief de progressieve burgemeester. Burgemeester FIKRİ SÖNMEZ en honderden anderen werden door de politie gefolterd.

De arbeidersklasse beantwoordde deze drukuitoefening en provocatie met massale stakingen. Op 23 juli '80 staakten ongeveer 1 miljoen arbeiders in heel Turkije, of hielden ze slowdowns. De begrafenis van Kemal Türkler was een andere massale demonstratie, ze drukte de vastberadenheid van de arbeidersklasse uit om hun democratische rechten te verdedigen, ongeveer 600.000 personen woonde de begrafenis bij.

In Europa protesteerden de Europese Commissie van de vereniging voor democratie in Turkije (DİB-AK) en andere organisaties van Turkse immigranten tegen de moorden en het terrorisme. In Brussel en in Keulen legden deze organisaties kronen neer voor de Turkse ambassades.

+) Het proces van de Kahramanmaras-incidenten eindigde met de veroordeling van 408 van de 822 beschuldigen.

22 personen werden ter dood veroordeeld, anderen werden veroordeeld tot verschillende gevangenisstraffen.

414 personen echter waaronder de aanstichters van het bloedbad, werden vrijgesproken.

In Brussel vergaderden de turkse afdeling van de vakbonden ABVV en ACV, het Cultureel Centrum van Turkse Arbeiders in België, de Vereniging van Turkse Arbeiders in België, de Vereniging van Koerdische Arbeiders en Studenten (Te-koger), de Vereniging van Jeugd en Arbeiders van Heusden-Zolder, de Solidariteitsorganisatie van Turkse Arbeiders van La Louvière en het Belgisch Comité van de Vereniging voor Democratie in Turkije (DİB-AK), om te protesteren tegen de moord op Türkler.

7DE CONGRES VAN DİSK BEVESTIGT NOGMAALS DE WIL OM TE VECHTEN VOOR DEMOKRATISCHE RECHTEN

İSTANBUL -(ITA) - Het 7de congres van de Confederatie van Progressieve Vakbonden van Turkije (DİSK) werd gehouden van 25 juni tot 2 juli 1980 in İstanbul, met de deelname van 465 delegaties die 28 vakbonden vertegenwoordigden, van meer dan 500.000 arbeiders en van de vertegenwoordigers van nationale en internationale organisaties.

Het rapport van de administratieve commissie en de resoluties die door het congres aangenomen werden, bevestigden de wilskracht van de progressieve vakbond om zijn strijd voor democratische rechten, een "onafhankelijk en socialistisch Turkije" voort te zetten.

Men beschuldigt de huidige regering ervan de rechtse terroristen aan te moedigen, en de internationale kapitalistische kringen te veel concessies te geven op economisch, politiek en militair gebied. Het document van het 7de congres beschuldigt tevens de republikeinse partij (CHP) van sociaal-democraat Ecevit ervan de arbeidersklasse, die hem tegen de rechtse partijen gesteund had, verraden te hebben.

De delegaties zonden de Turkse premier een protestboodschap gericht tegen de conferentie van de NAVO-ministers, die op dezelfde data gehouden werd.

Op het einde van zijn taak herverkoos het 7de congres M. ABDULLAH BASTÜRK als voorzitter van de confederatie en M. Fehmi İşıklar als secretaris-generaal. De administratieve commissie en de uitvoerende commissie werden samengesteld uit vertegenwoordigers van de aangesloten vakbonden.

(C-M-H-DG-5/7)

DİSK bedreigd met afschaffing

Het feit dat de DİSK zijn eenheid en zijn wil om te vechten tegen anti-democratische praktijken nogmaals bevestigde, en dit massaal (800.000 personen woonden de plechtigheid bij) bewees op de begrafenis van zijn ex-voorzitter Türkler die door fascistische vermoord werd, veroorzaakte grote paniek in regeringskringen.

Op 1 augustus 1980 spande de openbare aanklager van Bakirkoy (İstanbul) een proces in bij het arbeiderstribunaal om de verbod van DİSK te eisen. De aanklager beweert dat DİSK de bedoeling heeft de hegemonie van de arbeidersklasse in Turkije te vestigen, door zijn toevlucht te nemen tot massale acties. Onder deze "revolutionaire" acties rangschikt hij ook de begrafenis van Türkler.

Als gevolg van deze handelwijze publiceerde het Europese Comité van de Vereniging voor Democratie in Turkije (DİB-AK) een communiqué waarin het de Turkse regering beschuldigt de progressieve vakbondsbeweging van Turkije te proberen elimineren, door niet alleen middelen als moord te gebruiken, maar ook gerechtelijke acties.

Gehoorgevend aan dit communiqué publiceerde de Franse Vakbondscentrale CGT een verklaring waarin het de pogingen om DİSK te elimineren veroordeeld en alle franse vakbonden oproept hun solidariteit met de turkse vakbondsbeweging te manifesteren.

De Wereldconfederatie van Vakbonden (WFTU) en de Wereldconfederatie van de Arbeid (WCL) protesteerden eveneens tegen de anti-democratische praktijken en drukten hun solidariteit met DİSK uit.

(C-M-Y-DG-3/8)

REGERING SCHORT IN 7 MAAND TIJD 55 STAKINGEN OP

ANKARA (ITA) - Volgens een nieuwsbericht van het dagblad "Cumhuriyet" heeft de Turkse regering in een periode van slechts 7 maanden 55 stakingen opgeschort in de sectoren van voeding, energie, transport, metallurgie, glas, communicatie, publieke diensten, cement, spoorwegen, petro-chemie en scheepvaart.

Zodanig bereiken de stakingen die werden opgeschort in een periode van 17 jaar het aantal 200. Sinds 1976 lag het cijfer van de opgeschortte stakingen tussen 20 en 30 per jaar.

Een voormalige directeur van het recherche-departement van staatsplanning-organisatie, M. Tunc Tayanc, legde de reden van deze opschortingen uit in een artikel dat verscheen in de "Anka Review" van 22 juli 1980 :

"Het opschorten van de stakingen door de Turkse regering is niet nieuw. De eerste maal dateert van na de legislatie van akte nummer 275 van collectieve overeenkomsten-, staking-, en lock out-procedures in 1963. Artikel 21 van de akte laat de opschorting toe van een voorgenomen of reeds begonnen staking door een regeringsdecreet, voor een maximale periode van 30 dagen, op voorwaarde dat de staking schadelijk wordt geacht voor het welzijn of de veiligheid van de natie. Hiermee houden de beperkingen niet op : de akte staat het voorrecht toe aan de regering de opschorting uit te breiden tot nogmaals 60 dagen, met de instemming van de Opperste Raad van Bemiddeling.

In de eerste zes maanden van 1980 betroffen de aangekondigde of voorziene opschortingen bijna alle stakingen in de privé-sektor, een paar uitgezonderd. De uitleg van deze interventies ligt in de besluiten van 24 januari die genomen werden om de economie te liberaliseren, ze worden gevolgd door een reeks aanvullingen. Het geheel van maatregelen die sindsdien genomen werden dienen om het vrije markt-mechanisme te installeren in een overheersende positie in de economie, zoals verkozen wordt door lokale en internationale kapitaalvertegenwoordigers, en door organisaties die hun eisen nadrukken.

"De stakingsopshortingen die door de Demirel-regering werden aangekondigd in de eerste helft van 1980 kunnen niet als kenmerkend voor de "publieke welvaart" of "nationale veiligheid" beschouwd worden, aangezien het duidelijke objectief het liberaliseren van de economie is."

Het zijn niet alleen de stakingsopshortingen die de loonstijgingen willen dwarsbomen en de weerstand van de arbeiders breken door de regeringsplannen. De regering wil ook de wetten betreffende de vakbonden en de collectieve overeenkomsten aanpassen om zijn objectieven van de economische politiek te bereiken. Het doelwit dat nagestreefd wordt bij de voorgestelde verandering is het systeem van één enkele vertegenwoordiging van syndicaat te introduceren in ateliers en fabrieken. Het verhoopde resultaat is de haast volledige vernietiging van de machtsbasis van DİSK. Ondertussen worden de in beschouwing genomen veranderingen gehanteerd als lokaas bij de onderhandelingen die gevoerd worden met de rivaliserende confederatie, de conservatieve turkse confederatie van vakbonden (TÜRK-İS), om tot een minnelijke schikking te komen voor de collectieve overeenkomsten. Men kan echter niet nalaten hierbij te denken aan de bloedige demonstraties van 15 en 16 juni 1970 die uitgelokt werden bij de voorbereiding van gelijkaardige veranderingen.

(C-M-ANKA-DG-IO/8)

TRAGE VOORUITGANG VOOR HET LIDMAATSCHAP VAN TURKIJE BIJ DE EEG.

BRUSSEL (ITA) - De Turkse EEG-Verenigingraad, die eind juni '80 in Brussel vergaderde maakte nogmaals bekend dat de bres tussen de EEG en de huidige turkse regering nog steeds even groot is.

Eerst en vooral willigde de EEG de eisen van de regering om de vrije circulatie van Turkse arbeiders binnen de gemeenschap toe te laten niet in, wat wel voorzien was in de bepalingen van n.v. verenigingsakkoord en het artikel 36 van het bijgevoegde Protocol. Er werd dus geen concrete verbetering bereikt, ook niet wat betreft de verplichte visa voor Turken die de EEG binnenkomen.

Op de vergadering vroeg Turkije om zijn krediet van 850 miljoen Am. dollar te verhogen, maar dit verzoek werd onmiddellijk verworpen door Engeland en Nederland. Ondanks deze negatieve resultaten verklaarde de minister van buitenlandse zaken overtuigd te zijn van de welwillendheid van de Raad.

EUROPESE VAKBONDSCONFEDERATIE TEGEN EEG-LIDMAATSCHAP VAN HET ANTI-DEMOKRATISCHE
TURKSE REGIME

Terwijl de speculaties over de Turkse aansluiting bij de EEG verdergaan zowel in de EEG als in Turkije, bracht de Europese Vakbondsconfederatie de Turkse regering ervan op de hoogte dat "een preliminaire voorwaarde voor dergelijke aansluiting het accepteren van de fundamentele democratische en vakbondsrechten is. Incidenten zoals de arrestatie van de Turkse vakbondsleiders op 30 april 1980 kan de Europese Vakbondscentrale aanzetten tot verzet bij de mogelijke aanvraag van de Turkse regering om lid van de EEG te worden."

M. Mathias Hinterscheid, secretaris-generaal van de Europese Vakbondsconfederatie, zond ook copïes van zijn boodschap aan M. Roy Jenkins, voorzitter van de Commissie van Europese Gemeenschappen, M. Wilhelm Haferkamp, vice-president van deze commissie, Mw Simone Veil, voorzitter van het Europese Parlement en M. Franz Karasek, secretaris-generaal van de Raad van Europa.

In een andere brief die naar de aangesloten vakbonden gezonden werd, zei M. Hinterscheid: "U weet zeker dat de krijgswet reeds jarenlang van toepassing is in Turkije. Gedurende jaren reeds worden alle vakbondsactiviteiten en politieke activiteiten, gericht tegen het regime, verboden en onderdrukt."

"Een zeer duidelijk bewijs van dit feit is de houding van de krijgswet-overheid ten opzichte van de 1 mei-demonstraties, om deze te voorkomen worden de vakbondsleiders de laatste jaren telkens gearresteerd vóór 1 mei, en worden ze één of twee weken gevangengehouden."

"Aangezien de Turkse regering met alle middelen probeert binnen te geraken in de Westeuropese democratische landenvereniging, vinden we het beter de Turkse regering te schrijven om duidelijk te stellen dat de westerse vakbondsvereniging niet van plan is een land te accepteren dat de fundamentele rechten en de vakbondsrechten niet accepteert."

"We hebben deze niet erg spectaculaire, maar waarschijnlijk efficiënte methode gekozen omdat we zo hopen de verantwoordelijken van de Europese organisaties en van de Turkse regering aan te zetten hun gesprekken niet te beperken tot economische en strategische problemen, maar om ook de sociale en politieke problemen, die de Turkse bevolking hevig schokken, ernstig te beschouwen."

De twee nationale vakbondscentrales van Turkije deden reeds hun aanvraag om aansluiting bij de Europese Vakbondsconfederatie. De aanvragen van DİSK en TURK-İS stonden op de agenda op de meeting van het uitvoerend comité van de Europese confederatie op 12 en 13 juni in Genève. Samen met zes andere organisaties werden de aanvragen van de twee Turkse confederaties overgemaakt aan het Sekretariaat voor verdere studie, terwijl de aanvragen van 8 andere vakbondscentrales geweigerd werden.

Het uitvoerend comité van de Europese Vakbondsconfederatie zal een definitieve beslissing over de aanvragen van DİSK en TURK-İS nemen in de eerste helft van het volgende jaar.

(C-M-ANKA-ETUC-7/7)

TWEE JOURNALISTEN SLACHTOFFER VAN POLITIEK TERREUR.

ANKARA (ITA) - Tijdens politieke terreur-incidenten verloren twee Turkse journalisten het leven, één van hen onder foltering.

Op 22 juli 1980 werd Recal Unal, reporter van de "Democrat", linksgericht, doodgevonden in de wijk van Karagümrük, İstanbul. Volgens geruchten werd het slachtoffer gewurgd, en achtergelaten naast een moskee. Hij was 21 jaar.

Nog in İstanbul kon Mete Atabek, reporter van het dagblad "İstiklal", niet ontsnappen bij een gewapend conflict tussen een groep gewapende terroristen en een militaire patrouille, hij werd doodgeschoten door kogels van soldaten, op 24 juli '80.

Volgens de "Democrat" werden in een periode van zes maand ook meer dan 50 leraars vermoord doorrechtse terroristen. Het is tevens in een periode van 6 maand na de vorming van de regering Demirel dat 800 leraars gearresteerd werden, 20.000 werden verwijderd van hun post, 200 werden uit hun functie als opvoeder gezet en 30.000 werden veroordeeld tot verschillende straffen wegens deelname aan protestacties, zoals tegen het bloedbad van Kahramanmaraş. Daarnaast werden 12.000 leraars getransfereerd naar andere provincies.

Weekbladen "Yürüyüş" en "Adımlar" verboden.

Het krijgswet-bevel van de provincie Ankara verbood het drukken en de verspreiding van het socialistische weekblad "Yürüyüş", evenals van het dagblad "Democrat", in de provincie Ankara. Na dit verbod begonnen de uitgevers van "Yürüyüş" een ander weekblad te publiceren, getiteld "Adımlar", maar ook dit werd verboden door dezelfde overheid.

Canadees meisje gearresteerd wegens bezit van "verboden publicatie"

Een Canadees meisje, studente aan de universiteit van Bogazici in İstanbul, werd op 14 juli '80 gearresteerd op de luchthaven van Yesilkoy, toen "linkse" boeken in haar bagage gevonden werden. Juffrouw Philippe Creer verklaarde dat ze deze engelse boeken meebracht toen ze Turkije binnenkwam, en dat ze er geen idee van had dat ze beschouwd werden als een "misdad" in Turkije. Niettegenstaande deze verdediging werd het Canadese meisje voor bepaalde tijd in de gevangenis opgesloten, en werden de boeken naar het politieke politiedepartement gezonden met de bedoeling te onderzoeken of er sprake was van misdad.

Sancties tegen vier theater-artiesten.

De anti-demokratische praktijken in de staatstheaters namen vooral toe na de wisseling van alle administratieve kaders van deze culturele instellingen. Onlangs werden vier theaterartiesten, Emine Orhun, Albay İzbirak, Ferdi Merter en Alp Öyken sancties opgelegd door de directeur-generaal Cüneyd Gökçer, wegens het tekenen van een protestboodschap aan hun professionele organisaties. De boodschap was gericht tegen het ontslag van de progressieve ambtenaren van het theater .

Protest van de Duitse parlementairen.

Drie Duitse parlementsleden, Manfred Coppik, Klaus Tuusing en Klaus Kirschner zonden de Turkse Iste minister Demirel een boodschap waarin ze protesteerden tegen de druk die uitgeoefend wordt op de Turkse pers. In deze boodschap, die eveneens getekend werd door de Duitse afdeling van Amnesty International en door enkele Duitse auteurs, wordt het verbod om bepaalde bladen te publiceren beschouwd als een aanslag op de persvrijheid, en de regering wordt verzocht haar respect voor de vrijheden te behouden.

425.000 JONGEREN HET RECHT OP HOGERE STUDIE ONTNOMEN

İSTANBUL (ITA) - De ingangsexamens voor de universiteiten werden gehouden op 13 juni '80 in 35 Turkse steden en in Nicosia (Cyprus).

Van de 467.210 kandidaten (343.000 mannelijke en 124.210 vrouwelijke) die aan de examens deelnamen zullen slechts 42.000 in staat zijn het hogere opvoedingsinstituut binnen te geraken, door het centrale plaatsingssysteem. Dit betekent dat slechts 9% van de kandidaten een kans heeft op hoger onderwijs. Aangezien er een aanzienlijke werkloosheid is in het land zullen 400.000 jongeren kunnen verder studeren, noch een job vinden.

De kans om binnen te geraken in het hogere onderwijs was 50% in 1970, (38.662 van de 76.540 kandidaten), 24% in 1975, (68.508 van de 280.000) en 10% in 1978 (37.500 van de 373.000).

Eén van de redenen van het politieke geweld ligt in deze feiten.

PROTEST TEGEN DE GEVANGENSCHAP VAN DOKTER İSMAIL BESİKCI

OSLO (ITA) - Volgens de auteursverenigingen van Zweden en Zwitserland (zie het Bulletin van april 1980) zond de commissie van de Noorse auteursvereniging een telegram naar de huidige president van de republiek, İhsan Sabri Caglayan-gil, waarin geprotesteerd wordt tegen de gevangenhouding van de Turkse socio-loog dokter İsmail Besikci.

Dokter Besikci zit in de gevangenis wegens het publiceren van zijn wetenschappelijke studie, waarin hij kritiek uit op de turkse regering die de fundamentele rechten van de Koerden in Turkije voor de voeten treedt. (zie Bulletin van Oktober 1979)

De boodschap van de Noorse auteurs zegt het volgende :

"Naar onze mening zal de onderdrukking van meningsuiting altijd leiden tot stagnatie. Tot onze spijt zien we dat de Koerdische taal, de Koerdische literatuur en de Koerdische cultuur verboden is in heel Turks Koerdistan, terwijl gelijktijdig vele Turkse auteurs het zwijgen opgelegd worden, publicaties verboden, de pers gecensureerd enz... Wij doen een beroep op U om uw autoriteit te laten gelden om de vrijlating van İsmail Besikci te bekomen."

De boodschap werd getekend door de voorzitter Camilla Carlson. (ME-DG-6/6)

VOORUITGANG VOOR DE LINKSE PARTIJEN IN DE TURKSE SECTIE VAN CYPRUS

NICOSIA (ITA) - Niettegenstaande de repressie uitgeoefend door de Denktash-administratie, maakten de linkervleugelpartijen van de Turkse sectie op Cyprus een opmerkelijke vooruitgang bij de gemeenteraadsverkiezingen die op 1 juni '80 gehouden werden. In de drie steden van de "federale Turkse staat van Cyprus" won de socialistische Bevrijdingspartij de verkiezingen, het aantal verkozen burgemeesters op de lijst van de Denktash-partij daalt dus van 8 tot 6. Tweemaal won een onafhankelijke kandidaat. De deelname-verhouding bereikte 80% terwijl ze slechts 65% bedroeg bij de verkiezingen van 1976. Samen met de SLP, een andere progressieve partij verhoogde ook de republikeinse Turkse partij haar aantal stemmen, maar geen van beide slaagde erin het burge-meesterschap te winnen. (C-3/6)

+++++

ABONNEER U OP HET BULLETIN INFO-TURK

INFO - TURK is een collectief van uitgave en verspreiding, gesticht door progressieve mensen uit Turkije in Europese landen. Sinds vier jaar worden maandelijks Bulletins in 5 talen gepubliceerd (engels, turks, frans, duits en nederlands), handelend over de toestand in Turkije, om de wereldopinie te informeren over de gebeurtenissen in Turkije.

JAARLIJKS ABONNEMENT VOOR IEDERE TAAL :

200 BF voor Benelux

250 BF voor andere landen.

Het abonnementsgeld kan overgemaakt worden op volgende rekening:

INFO-TURK

BBL 310-0148714-02

13/2 Square Wiser - 1040 Brussel - België